

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j. KUOK 49038/2023

Olomouci dne 22. 6. 2023

Sp. zn. KÚOK/38752/2023/ODSH-SH/131

Počet listů: 7

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

Oprávněná úřední osoba k podepisování: Ing. Ladislav Růžička

Oprávněná úřední osoba k vyřízení: Ing. Jan Bartoněk

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „**krajský úřad**“), jako věcně příslušný odvolací orgán podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „**správní řád**“ nebo „**SŘ**“), ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pozemních komunikacích**“), přezkoumal na základě odvolání Ing. Michala Pospíšila, nar. 16. 1. 1965, bytem Klicperova 373/23, 779 00 Olomouc (dále jen „**odvolatel**“) usnesení Magistrátu města Olomouce, Odboru stavebního, oddělení státní správy na úseku pozemních komunikací (dále jen „**speciální stavební úřad**“), pod č. j. SMOL/267895/2022/OS/PK/Vra, Sp. zn. S-SMOL/261400/2021/OS ze dne 19. 12. 2022, kterým bylo rozhodnuto dle ust. § 28 odst. 1 správního řádu o tom, že odvolatel nemá ve smyslu ust. § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „**stavební zákon**“ nebo „**SZ**“) postavení účastníka v řízení o dodatečném povolení stavby: „*Demlova - nová komunikace*“ SO 100.1 Vnitřní komunikace a SO 100.2 Rozšíření ulice Demlovy na pozemcích parc. č. 105/60 v k. ú. Lazce, obec Olomouc, ostatní plocha, parc. č. 106/2 v k. ú. Lazce, obec Olomouc, ostatní plocha, parc. č. 106/13 v k. ú. Lazce, obec Olomouc, ostatní plocha, parc. č. 109/4 v k. ú. Lazce, obec Olomouc, ostatní plocha, parc. č. 282/1 v k. ú. Lazce, obec Olomouc, ostatní plocha, parc. č. 289 v k. ú. Lazce, obec Olomouc, ostatní plocha, a **rozhodl** takto:

podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu se usnesení speciálního stavebního úřadu pod č. j. SMOL/267895/2022/OS/PK/Vra, Sp. zn. S-SMOL/261400/2021/OS, ze dne 19. 12. 2022

ruší

a řízení o usnesení, že odvolatel není účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby,

se zastavuje.

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

Ing. Michal Pospíšil, nar. 16. 1. 1965, Klicperova 373/23, 779 00 Olomouc

Odůvodnění

Krajský úřad zjistil z předloženého spisového materiálu speciálního stavebního úřadu, vedeného pod Sp. zn. S-SMOL/261400/2021/OS následující skutečnosti:

Dne 18. 10. 2021 podala společnost Zelené zahrady s.r.o. se sídlem tř. Svornosti 1177/57, 779 00 Olomouc (dále jen „**stavebník**“), speciálnímu stavebnímu úřadu žádost o dodatečné povolení stavby „*Demlova – nová komunikace*“ v rozsahu stavebních objektů SO 100.1 Vnitřní komunikace a SO 100.2 Rozšíření ulice Demlovy (dále jen „**stavba**“) na pozemcích parc. č. 105/60, 106/2, 106/13, 109/4, 282/1 a 289, vše v kat. území Lazce a obci Olomouc. Dnem podání této žádosti bylo zahájeno řízení o jejím dodatečném povolení a po doplnění žádosti speciální stavební úřad svým přípisem č. j. SMOL/267895/2022/OS/PK/Vra ze dne 15. 9. 2022 oznámil zahájení vedení řízení o dodatečném povolení stavby.

Z popisu stavby uvedeného v přípisu o oznámení zahájení řízení o dodatečném povolení stavby k jejímu dodatečnému povolení vyplývá, že se jedná o stavební záměr spočívající v rozšíření místní komunikace ulice Demlova (SO 100.2) a výstavbě nové komunikace šířky 5,5 m napojené stykovou křižovatkou na ulici Demlovu (SO 100.1), která má sloužit pro příjezd k novým rodinným a bytovým domům. Stavba se nachází na severním okraji centrální části města Olomouce, v místní části Lazce. V rámci předcházejícího řízení o odstranění stavby bylo zjištěno, že v rámci posuzované stavby již byl částečně proveden stavební objekt SO 100.1, kde byla již provedena pozemní komunikace délky 100 m v úseku od staničení km 0,01672 do konce úseku komunikace ve staničení KÚ km 0,11672 včetně přilehlého levostranného chodníku ve stejné délce. Dle dokumentace je začátek úseku ZÚ 0,000 vnitřní komunikace v místě připojení na stávající místní komunikaci ul. Demlova. Předmětem stavebního objektu SO 100.2 je rozšíření místní komunikace ul. Demlova ze stávajících 4,0 m na 5,50 m a oprava povrchu stávající části této komunikace. Podél severozápadní strany ul. Demlova se v celé délce úpravy vybuduje nový chodník a celkem šest podélných parkovacích stání. Z důvodu nárůstu odvodňovací plochy je doplněna jedna uliční vpust'. Délka úpravy ul. Demlova je cca 120 m.

Na základě oznámení zahájení řízení obdržel speciální stavební úřad dne 26. 9. 2022 odvolatelovo oznámení o tom, že jako vlastník bytové jednotky v bytovém domě v Olomouci, Klicperova 373/23 na pozemku par. č. st. 448 v kat. území Lazce se cítí být účastníkem vedeného řízení s uvedením, že jeho vlastnické právo může být prováděním stavby přímo dotčeno. Speciální stavební úřad přípisem ze dne 5. 10. 2022 vyzval odvolatele k doplnění svého podání o účastenství o skutečnosti a konkrétní důvody, na základě, kterých dovozuje, že dodatečným povolením stavby, resp. jejím umístěním a prováděním může být jeho vlastnické právo přímo dotčeno.

Dne 10. 10. 2022 obdržel speciální stavební úřad doplnění odvolatele o důvody, na základě, kterých se cítí být dotčen z pozice vlastníka sousední nemovitosti jako účastník vedeného řízení dle ust. § 109 s použitím ust. § 85 stavebního zákona, kdy dokončenou stavbou a jejím prováděním bude jeho vlastnické právo dotčeno různými imisemi, jako je hluk, pach, prach, vibrace, přímé zhoršení hlukových poměrů ve venkovním i vnitřním chráněném prostoru stavby pro bydlení, snížení pobytové funkce, snížení bezpečnosti dopravy a obecné zhoršení kvality veřejného prostoru. Odvolatel ve svém podání dále poukazuje na stav, kdy v rámci stavebního řízení, na jehož základě bylo vydáno stavební povolení na stavbu se stejným názvem pod č. j. SMOL/238121/2019/OS/PK/Vra dne 22. 10. 2019, byl speciálním stavebním úřadem uznán jako účastník vedeného stavebního řízení.

Na žádost o zařazení odvolatele mezi účastníky řízení reagoval následně speciální stavební úřad usnesením ze dne 19. 12. 2022, č. j. SMOL/267895/2022/OS/PK/Vra, kterým podle ust. § 28 odst. 1 správního řádu rozhodl, že odvolatel není účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby.

Proti vydanému usnesení podal odvolatel dne 17. 1. 2023 odvolání jako vlastník sousedního pozemku s pozemkem, na kterém se má realizovat stavba. Odvolatel mj. namítá, že stavební řízení, a i řízení o dodatečném povolení stavby se jej přímo týká, protože stavbou a jejím prováděním bude přímo i nepřímo různými způsoby dotčen a speciální stavební úřad nemůže sám dopředu zužovat okruh účastníků řízení na základě konstatování, že jeho nemovitost je vzdálena od předmětného stavebního záměru cca 20 m, a že se nejedná o žádné objektivní dotčení vlastnických práv k tomuto pozemku.

Dále odvolatel namítá, že v usnesení je zcela mylně aplikováno ustanovení správního řádu s odkazem na ust. § 28 odst. 1 správního řádu, kdy za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. V usnesení se tvrdí, že *„Navrhovatel neprokázal důvody, které by mu zakládaly právo účastenství v daném řízení v souladu s ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona, a proto mu nebylo postavení účastníka ve správním řízení tímto usnesením přiznáno a na základě výše uvedeného jej speciální stavební úřad nebude považovat za účastníka řízení o dodatečném povolení stavby“*. Odvolatel zde uvádí, že nemůže prokázat, jakým způsobem se ho stavba bude dotýkat, když je vyloučen z okruhu účastníků řízení a nemá přístup k dokumentaci. Naopak tvrdí, že speciální stavební úřad tímto svým rozhodnutím ve vydaném usnesení vůbec neprokázal, že se jej stavba nebude dotýkat, a došlo k záměně *„důkazního břemene“*. Odvolatel poukazuje na stav, že není dopředu v předstihu před řízením povinen prokazovat, že se jej stavba a její dodatečné povolení týká.

V posledním bodě svého odvolání odvolatel poukazuje na stav daného řízení, kdy se nejedná pouze o dodatečné povolení již postavených částí stavby, ale též částí stavby, které se budou teprve stavět s odkazem na podrobný popis, uvedený v odůvodnění odvoláním napadeným usnesení - *SO 100.1 Vnitřní komunikace, SO 100.2 Rozšíření ulice Demlovy* se cítí účastníkem řízení z důvodu, že byl účastníkem i dříve probíhajícího řádného stavebního řízení, které již jednou proběhlo a již vydané stavební povolení bylo posléze zrušeno odvolacím orgánem a vráceno k novému projednání. Odvolatel zde dále odkazuje na Sbírku rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 6/2013, kde bylo publikováno k § 109 a § 129 odst. 3 stavebního zákona: *„Účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby je ten, kdo by při řádném podání žádosti o stavební povolení byl účastníkem stavebního řízení; nedostatek výslovného odkazu na § 109 stavebního zákona z roku 2006 v ustanoveních o řízení o dodatečném povolení stavby (v § 129 odst. 3 citovaného zákona) je toliko výrazem legislativní nedůslednosti.“* (Podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 5. 2012, čj. 22 A 92/2010-26). Odvolatel dále ocitoval část odůvodnění uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kde se mj. i uvádí, že: *„Krajský soud nevidí jediný racionální důvod, pro který by měl dovodit, že okruh účastníků řízení o dodatečném povolení stavby by měl být odlišný od okruhu účastníků stavebního řízení. Dospěl proto k závěru, že byt' tu není výslovného odkazu na § 109 stavebního zákona z roku 2006 pro řízení o dodatečném povolení stavby, z účelu a smyslu řízení o povolení stavby neplynou pro vymezení okruhu účastníků řízení žádné odlišnosti, proto vymezení okruhu účastníků řízení stavebního řízení musí platit stejně i v řízení o dodatečném povolení stavby.“* V závěru podaného odvolání odvolatel tak s odkazem na výše uvedené důvody požaduje, aby byl zahrnut do okruhu účastníků řízení.

Krajský úřad ke shora uvedenému odkazu na rozsudek Krajského soudu v Ostravě v podaném odvolání poukazuje na absenci ustanovení vymezující účastníky řízení o dodatečném povolení s odkazem na ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona zde musí uvést, že tento stav byl poplatný ve stavebním zákoně pouze do 31. 12. 2012. Zákonem č. 350/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, bylo od 1. 1. 2013 nově v ust. § 129 odst. 2 upřesněno dříve legislativou neřešené stanovení okruhu účastníků řízení o dodatečném povolení stavby, jak bude níže uvedeno.

Vzhledem ke skutečnosti, že speciální stavební úřad zmíněnému odvolání nevyhověl, předal v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu k přezkoumání a rozhodnutí v odvolacím řízení přípisem ze dne 28. 3. 2023 (doručeno dne 31. 3. 2023).

Ve svém stanovisku k předání spisu dovolacímu orgánu speciální stavební úřad nad rámec odůvodnění v odvolání napadeném usnesení uvedl, že při stanovování okruhu účastníků řízení bedlivě zvažoval dotčení vlastnických práv osob, uvedených v ust. § 85 a § 109 stavebního zákona. Vedle vlastníků pozemků, dotčených předmětným stavebním záměrem, tak zvažoval i postavení dalších osob, především vlastníků nemovitých věcí v okolí a na základě toho jako dotčené posoudil především vlastníky, jejichž pozemky bezprostředně sousedí se stavebním záměrem a staveništní doprava v rámci dokončování stavebního záměru by mohla mít přímý vliv na vlastnická práva těchto osob. Tím došlo ke stanovení okruhu účastníků v jiném rozsahu, než tomu bylo v rámci vedení stavebního řízení na stavební záměr v téže lokalitě. Zásadní rozdíl oproti předchozímu stavebnímu řízení spočívá ve skutečnosti, že podstatná část stavby již byla provedena s tím, že staveništní doprava k této provedené části byla vedena ze severu od ulice Na Letné, a nikoliv po ulici Demlova či ulici Klicperova. Stavební práce na zbývajících částech předmětné stavby tak nebudou znamenat natolik významnou zátěž svého okolí staveništní dopravou, jako by tomu bylo v případě provádění celého stavebního záměru s příjezdem staveništní dopravy po ulicích Klicperova, Na Letné (z východního směru), případně jinudy.

Přezkoumávání rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno ust. § 81 a následnými správního řádu, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Z této právní úpravy mj. vyplývá, že účastník řízení může proti rozhodnutí podat odvolání. Odvolání je třeba podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek. Pokud správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, toto sám nezruší nebo nezmění, předá spis k přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu, kterým je nejbližší nadřízený správní orgán. V případě rozhodnutí orgánu obce je odvolacím správním orgánem příslušný krajský úřad, jak vyplývá z ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, pokud zákon nestanoví jinak.

Jak vyplývá z právní úpravy řádného opravného prostředku, odvolací správní orgán přezkoumává podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozhodnutí, pak činí tento přezkum pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nad jejich rámec pak jen tehdy, pokud to vyžaduje veřejný zájem, neboť je povinností správních orgánů, tj. i orgánu odvolacího, ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu předpisů dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tedy

omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně.

V případech stanovených zákonem rozhoduje správní orgán formou usnesení jako je zde v posuzovaném účastenství odvolatele ve vedeném řízení podle ust. § 129 stavebního zákona. Z formálního hlediska má usnesení prakticky stejné náležitosti jako rozhodnutí ve smyslu ust. § 68 a § 69 správního řádu, ale od rozhodnutí ve věci se z hlediska procedurálního liší, a to zejména tím, že odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek a proti usnesení se může odvolat účastník, jemuž se usnesení oznamuje.

Podle ust. § 28 odst. 1 správního řádu věty druhé platí, že o tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyrozumí. Ustanovení § 76 odst. 2 správního řádu umožňuje, aby takové usnesení bylo vydáno bez předchozího řízení, přičemž účinky takového usnesení nastávají jeho vydáním.

Krajský úřad jako odvolací správní orgán při přezkoumávání správního postupu, který předcházel vydání napadeného usnesení, je dále povinen respektovat hledisko procesní ekonomie, tj. nepřihlížet k takovým vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného usnesení s právními předpisy, popř. na jeho věcnou správnost. Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené usnesení je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené usnesení zruší a řízení zastaví, změní, popřípadě zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. Neshledá-li odvolací správní orgán v přezkoumávaném usnesení nedostatky takové povahy, že by usnesení bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené usnesení potvrdí.

Krajský úřad se po obeznámení se spisem nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny formální podmínky umožňující napadené usnesení na základě podaného odvolání přezkoumat. Tedy zda je podané odvolání v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu včasné, a zda bylo v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu podáno osobou k tomu oprávněnou.

Ze spisu zjistil, že napadené usnesení speciálního stavebního úřadu bylo odvolateli doručeno dne 2. 1. 2023. Následující den odvolateli počala běžet odvolací lhůta 15 dnů, jejíž poslední den připadl na den 17. 1. 2023. Jelikož odvolatel podal své odvolání dne 17. 1. 2023, lze konstatovat, že odvolání bylo podáno včas a je současně řádné, neboť bylo podáno účastníkem, jemuž se usnesení oznamuje.

Vzhledem k tomu, že odvolání je odvoláním řádným, jak již krajský úřad předdeslal v předcházejícím odstavci, přezkoumal krajský úřad následně odvoláním napadené usnesení a řízení, jež mu předcházelo ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu, a ze správního spisu orgánu I. stupně zjistil následně uváděné skutečnosti, které považuje pro posouzení věci za rozhodné.

Krajský úřad má za to, že speciální stavební úřad v rozsahu své pravomoci a působnosti, která mu byla svěřena, nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Na základě zjištění z přezkoumání napadeného usnesení, zejména z jeho odůvodnění, související spisové dokumentace a jejich porovnání se zákonnou úpravou, která se na jejich řešení vztahuje, nemůže krajský úřad než konstatovat, že speciální stavební úřad při posouzení zda odvolatel je či není účastníkem vedeného řízení o dodatečném povolení shora citované stavby a následným vydáním usnesení nepostupoval v souladu s právními předpisy a dopustil se pochybení, na základě kterých byl krajský úřad nucen napadené usnesení zrušit a řízení o usnesení zastavit.

Krajský úřad pro posouzení dané věci v odvolacím správním řízení považuje za rozhodné následující skutečnosti:

Na úvodu svého posouzení odvoláním napadeného usnesení vydaného podle ust. § 28 odst. 1 správního řádu, kterým speciální stavební úřad rozhodl, že odvolatel není účastníkem vedeného řízení o odstranění stavby, musí krajský úřad uvést, že ve správním řízení musí být garantována všem osobám, o jejichž právních poměrech se jedná nebo jež by mohly být rozhodnutím dotčeny, určitá úroveň procesních práv. Tento požadavek se odráží v konstrukci účastníků řízení jak ve správním řádu, tak v procesních částech řady jiných právních předpisů, mezi nimi také stavebního zákona. Postavení osoby jako účastníka řízení totiž subjektu dává vedle některých povinností i významná práva s řízením spjatá, díky nimž mohou výsledek řízení nikoli nevýznamným způsobem ovlivnit. Zejména se jedná o právo navrhopvat důkazy, předkládat stanoviska, seznamovat se prostřednictvím nahlížení do spisu s jeho obsahem jakožto podkladem pro konečné rozhodnutí, právo dozvědět se o úkonech v řízení učiněných či plánovaných a v neposlední řadě také právo podat proti správnímu rozhodnutí odvolání či jej napadnout žalobou u správního soudu.

Účelem řízení o odstranění stavby a rozhodnutí v tomto řízení je uvedení právního a skutečného stavu do souladu, a to buď nařízením odstranění nepovolené stavby, nebo vydáním dodatečného povolení stavby. Podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.

Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o dodatečné povolení stavby, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. V řízení o dodatečném povolení stavby podle ust. 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.

Okruh účastníků územního řízení, kteří mohou být ve svých právech nebo povinnostech rozhodnutím přímo dotčeni, je upraven ust. § 85 stavebního zákona. Rozsah procesních práv a povinností jednotlivých kategorií účastníků řízení se odvíjí od jejich hmotněprávního poměru k věci, který je předmětem územního řízení. Z těchto důvodů jsou účastníci územního řízení stavebním zákonem kategorizováni na účastníky řízení „ve věci“ žadatel (ust. § 85 odst. 1 písm. a) SZ) a obec, jenž má zvláštní postavení v územním řízení, které jsou v procesu územního řízení přiznána stejná procesní práva jako ostatním účastníkům řízení (ust. § 85 odst. 1 písm. b) SZ), a na účastníky, kteří mohou být ve svých právech nebo povinnostech rozhodnutím přímo dotčeni (§ 85 odst. 2 SZ). Podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona jsou tak účastníky územního řízení vlastníci pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, a dle písm. b) uvedeného ustanovení osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Tyto osoby pak ve smyslu ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona mohou uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno.

Okruh účastníků stavebního řízení je upraven ust. § 109 písm. a) až f) stavebního zákona. Účastníkem stavebního řízení je tak – písm. a) stavebník; písm. b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem; písm. c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno; písm. d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena; písm. e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno; písm. f) ten, kdo má k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno.

Podle ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona, může účastník stavebního řízení uplatňovat námitky proti projektové dokumentaci (§ 152 odst. 2 SZ), způsobu provádění (§ 160 SZ) a užívání stavby (§ 111 odst. 2 SZ) nebo požadavkům dotčených orgánů (§ 4 SZ), pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Z uvedeného vyplývá, že účastník stavebního řízení může uplatňovat námitky proti projednávané stavbě v rozsahu, jakým je jeho právo, jehož je namítající účastník řízení nositelem, přímo dotčeno. Jen takové námitky, které mají, popřípadě alespoň ve vztahu k předmětu řízení mohou mít reálnou souvislost k právům účastníka stavebního řízení, k jeho nemovitému majetku, popřípadě věcnému břemeni váznoucímu na nemovitostech, jsou kvalifikovanými námitkami, o kterých lze v daném stavebním řízení rozhodovat.

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že účastníci řízení o žádosti o dodatečné povolení, u níž je třeba v rámci zkoumání naplnění podmínek pro možnost jejího dodatečného povolení posoudit i její umístění, mohou uplatňovat své námitky v rozsahu, který jim přiznává úprava daná ust. § 89 a § 114 stavebního zákona se všemi právy a povinnostmi s tím spojenými.

Odvolatel jako vlastník sousedního pozemku v rámci stanovení jeho účastenství ve vedeném řízení při posuzování dodatečného povolení stavby spadá do okruhu účastníků podle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona a jedná se tak o vedlejšího účastníka řízení (§ 27 odst. 2 SŘ). Okruh účastníků stavebního řízení je stanoven úžeji než v případě řízení územního. Hlavním cílem stavebního řízení je řešení výhradně technických otázek souvisejících s prováděním stavby a případně i užíváním stavby.

Ve stavebním řízení se může být tato osoba účastníkem skutečně jen tehdy, mohou-li být její práva prováděním stavby přímo dotčena jen důsledky samotného provádění stavby, tj. stavební činnosti v úzkém smyslu (výstavby), kdy většinou půjde o tzv. imise (hluk, prach, zápach způsobený stavební činností na sousedním pozemku nebo stavbě, vibrace, a otřesy, které mohou vyvolávat stavební mechanismy při provádění stavebních prací na staveništi a v jeho okolí apod. a kterými mohou být sousední pozemky a stavby nepochybně v konkrétních případech přímo dotčeny), tak i technické řešení stavby a vůbec všechny účinky, které vyplynou nově z projektové dokumentace dokládané stavebníkem k žádosti o vydání dodatečného povolení stran např. plánovaného stavebního materiálu či technologií, jež mají být k realizaci stavby použity. Současně platí, že sousedním pozemkem není jen ten, který má společnou hranici s pozemkem, na němž má být stavba provedena a stavební úřad musí vždy individuálně a pečlivě zkoumat, kam až hranice sousedství sahá.

V případě, kdy v řízení o dodatečném povolení stavby je posuzováno její umístění, by odvolatel spadl do skupiny účastníků řízení podle ust. § 85 odst. 2. písm. b)

stavebního zákona (obdobně vedlejší účastník dle § 27 odst. 2 SŘ) a posouzení ze strany stavebního úřadu jako při územním řízení, zda může být v umístění posuzované stavby přímo dotčeno jeho vlastnické právo k sousední stavbě a pozemku v jeho vlastnictví.

Aby stavební úřad dospěl k závěru, že „soused“ je účastníkem územního řízení, musí pro to být splněny dvě podmínky, a to jak existence vlastnického nebo věcného práva této osoby k sousedním pozemkům a stavbám, tak možnost přímého dotčení na těchto jejich vlastnických či jiných věcných právech v důsledku umístění stavby. Toto stavební úřad posuzuje především s ohledem na umístění stavby na pozemku, s ohledem na velikost pozemku a umístění stavby na něm, technické parametry stavby, účel jejího užívání, odstupové vzdálenosti atd. Je na správním uvážení stavebního úřadu, jak posoudí přímou dotčenost a koho vezme jako přímé dotčené. Z judikatury vyplývá, že přímo dotčen předmětným záměrem bude soused nepochybně v případě stínění, hluku, vibrací, zvýšením intenzity dopravy (a jí bezprostředně způsobenou zvýšenou hlučností, prašností, pohybem osob atd.) v místě stavby vzhledem k jejímu účelu.

Z posouzení podání odvolatele speciálním stavebním úřadem na jeho zahrnutí mezi vymezené účastníky řízení o dodatečném povolení stavby uvedeného v odůvodnění přezkoumávaného usnesení vyplývá jeho správní uvážení k odmítnutí účastenství, že odvolatel „*neprokázal důvody, které by mu zakládaly právo účastenství v daném řízení v souladu s ustanovením 129 odst. 2 stavebního zákona, a proto mu nebylo postavení účastníka ve správním řízení tímto usnesením přiznáno a na základě výše uvedeného jej speciální stavební úřad nebude považovat za účastníka řízení o dodatečném povolení stavby.*“ Z odůvodnění vydaného usnesení dále vyplývá, že pozemek parc. č. st. 448, k.ú. Lazce, jehož součástí je bytový dům č. pop. 373, ve vlastnictví odvolatele, nebyl posouzen jako sousední nemovitosti, u něhož může být vlastnické právo přímo dotčeno předmětným stavebním záměrem a jeho prováděním. Speciální stavební úřad ke svému posouzení účastenství uvedl, že předmětný stavební záměr se nachází na protější straně křižovatky ulic Klicperova x Demlova, a že umístění předmětného stavebního záměru od bytového domu č. pop. 373 je cca 20 m. Z tohoto vzájemného umístění předmětného stavebního záměru a pozemku parc. č. st. 448, k. ú. Lazce a vzhledem k charakteru a způsobu provádění stavebního záměru nevyplývá dle jeho názoru předmětným stavebním záměrem z posouzení dané situace žádné objektivní přímé dotčení vlastnických práv odvolatele k jeho nemovitosti.

Speciální stavební úřad ve svém posouzení dále mimo jiné uvedl, že v rámci provádění (jakékoliv) stavby může být okolí přiměřeně zatěžováno emisemi, které nepřekračují hygienické limity. To se týká především staveništní dopravy a běžných emisí při provádění staveb. Nedodržování hygienických limitů (např. pro emise hluku, prachu apod.) při provádění stavby nebo v rámci jejího užívání nemůže speciální stavební úřad předjímat, neboť je povinností stavebníka takové limity dodržovat a současně s uvedením, že „*příjezd vozidel je možný do dané lokality nejen po ulici Klicperova, ale především po ulici Na Letné a dále také po ulici Veleslavínova nebo Hanušova. Běžné užívání komunikací není důvodem pro přímé dotčení vlastnických práv. Z hlediska dodržování limitních hodnot hluku, prašnosti apod. vydávají závazná stanoviska příslušné dotčené orgány (např. Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci), v jejichž podmínkách ukládají podmínky pro chránění zákonných zájmů.*“

Při přezkumu posouzení účastenství odvolatele speciálním stavebním úřadem ve vedeném řízení o dodatečném povolení stavby krajský úřad z koordinační situace – Příloha č. 3 projektové dokumentace předložené k žádosti o dodatečné povolení stavby zjistil, že součástí stavby v rámci jejího stavebního objektu SO 100.1 je vnitřní účelová

komunikace šířky 6,0 m včetně souběžného chodníku šířky 2,0 m. Dále z této situace vyplývá, že součástí stavebního objektu SO 100.2 je rozšíření místní komunikace Demlovy ze stávajících 4,0 m na 6,0 m. Současně posuzovaný stavební záměr řeší úpravu stávající křižovatky ul. Demlova a ul. Klicperova, a to i na stavbou dotčeném pozemku parc. č. 105/60 v k. ú. Lazce, který je přímo sousedním pozemkem ve vlastnictví odvolatele.

Krajský úřad na základě své správní činnosti v rámci vedení odvolacího řízení pod Sp. zn. KÚOK/3124/2020/ODSH-SH/131, kdy přezkoumával pro stavbu pod shodným názvem vydané stavební povolení pod č.j. SMOL/238121/2019/OS/PK/Vra, Sp.zn. S-SMOL/040063/2019/OS, ze dne 22. 10. 2019, které zrušil a vrátil speciálnímu stavebnímu úřadu k novému projednání, musí poukázat na její řešení v projednávaném stavebním řízení, a to i na základě vydaného územního rozhodnutí č. 148/2016 ze dne 19. 12. 2016 pod č. j. SMOL/248843/2016/OS/US/Zb o umístění stavby a využití území pro stavební záměr pod názvem „*Rezidenční soubor – rodinné domy, infrastruktura*“, jehož součástí bylo řešení i uvedených stavebních objektů pozemních komunikací. Krajským úřadem nelze pominout zjištěnou skutečnost, že odvolatel, jak v rámci jím přezkoumávaného odvolacího spisu stavebního povolení, stejně tak z územního rozhodnutí v něm dokladovaného, byl vždy vedlejším účastníkem vedených řízení.

Podle popisu obsahu stavby z vydaného stavebního povolení se mělo jedna mimo jiné o „*stavbu nové veřejně přístupné účelové komunikace, která má sloužit pro příjezd k novým rodinným a bytovým domům. Tato pozemní komunikace se napojuje na stávající místní komunikaci ulice Demlova, která bude rozšířena. V rámci předložené projektové dokumentace pro stavební povolení (DSP) je stavba řešena v rozsahu dvou stavebních objektů: SO 100.1 Vnitřní komunikace a SO 100.2 Rozšíření ulice Demlovy. V rámci stavebního objektu SO 100.1 je povolována nová pozemní komunikace v délce 116,72 m a šířce 5,50 m. Po pravé straně bude vybudováno celkem 26 kolmých parkovacích stání, části sjezdů do nových bytových domů tzv. „viladomů“ a části přístupových chodníků. Po levé straně bude v přidruženém dopravním prostoru průběžný chodník šířky 1,70 m, přes který vedou celkem čtyři samostatné sjezdy k rodinným domům. Součástí stavebního objektu stavby je chodník vedený z místa ukončení nové účelové komunikace směrem na severovýchod k ulici Na Letné a lávce přes řeku Moravu. Kryt komunikací bude z asfaltového betonu, parkovací stání budou z betonové zámkové dlažby a chodníky a sjezdy z betonové plošné dlažby. Předmětem stavebního objektu SO 100.2 je rozšíření místní komunikace ul. Demlova ze stávajících 4,0 m na 5,50 m a oprava povrchu stávající části této komunikace. Podél severozápadní strany ul. Demlova se v celé délce úpravy vybuduje nový chodník a celkem šest podélných parkovacích stání. Z důvodu nárůstu odvodňovací plochy je doplněna jedna uliční vpust'. Délka úpravy ul. Demlova je cca 120 m.*“

Z výše uvedeného rozsahu stavby, který byl posuzován v rámci stavebního řízení při zákonném požadavku na zpracování projektové dokumentace s vydaným územním rozhodnutím a nyní posuzovaného řešení staveb pozemních komunikací v řízení o jejich dodatečném povolení, však z výkresové dokumentace vyplývá rozdílné řešení šířkového uspořádání pozemních komunikací při jejich umístění v dotčeném území. V dodatečném řízení je nyní speciálním stavebním úřadem posuzována mimo jiné vnitřní komunikace v šíři 6,0 m (komunikace SO 100.1 v původních řízeních projednávána se šířkou 5,5 m) se souběžným chodníkem v šíři 2,0 m (původně 1,7 m) a rozšíření místní komunikace Demlovy (SO 100.2) je nyní posuzováno ze stávající šířky 4,0 m na 6,0 m, kdy původní rozšíření bylo jen na šíři 5,5 m. Minimálně na základě uvedeného zjištění je povinností speciálního stavebního úřadu pro její dodatečné povolení v nyní vedeném řízení

nepochybně stavbu posoudit i z hlediska jejího vlastního umístění, resp. její změny oproti vydanému územnímu rozhodnutí.

Speciální stavební úřad své správní posouzení o účastenství odvolatele v řízení o jejím dodatečném povolení založil zejména na úvaze, že vnitřní komunikace v rámci stavebního objektu SO 100.1 je již v nějakém stavu zrealizována a prováděním zbývajících částí stavby již nebude přímo dotčeno odvolatelovo vlastnické právo k sousední nemovitosti. Ve vedeném řízení o dodatečném povolení stavby za daného stavu pro speciální stavební úřad vyplývá povinnost, aby při jejím posouzení vycházel i z pohledu okruhu účastníků územního řízení, které je oproti umožňování jejich práv širší než z pohledu okruhu účastníků stavebního řízení, a musí být v řízení současně prokázáno, že jsou splněny všechny podmínky, které by musely být splněny, kdyby na stavbu mělo být vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby, resp. v posuzovaném případě při platnosti výše uvedeného vydaného územního rozhodnutí, měla být vydána jeho změna.

Jak je výše uvedeno účastníkem územního řízení je osoba, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno a v každé projednávané věci musí stavební úřad posoudit, kteří z vlastníků sousedních pozemků anebo staveb na nich mohou být vydaným rozhodnutím přímo dotčeni. Účastenství v územním řízení má vždy dvě podmínky, existenci vlastnického nebo věcného práva (jako podmínku základní) a přímé dotčení existujícího práva. Vymezení okruhu účastníků územního řízení vyžaduje s ohledem na konkrétní okolnosti případu komplexní posouzení situace v území a zohlednění nejrůznějších vlivů, neboť v úvahu přichází u vlastníků sousedních staveb a pozemků dotčení nejrůznějšího druhu. K přiznání účastenství vlastníků sousedních pozemků a staveb postačuje pouhé potenciální dotčení na jejich vlastnických právech. Účastenství je tedy založeno na pouhé možnosti, že by posuzovaná stavba mohla ohrozit či omezit vlastníka sousední stavby či pozemku na jeho vlastnickém či jiném věcném právu.

Přímým dotčením lze nepochybně rozumět především dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod., tj. různými imisemi. Těmi se obecně rozumí výkon vlastnického práva, kterým se s ohledem na konkrétní okolnosti neoprávněně zasahuje do cizího vlastnického nebo jiného práva nad míru přiměřenou poměrům. Přímým dotčením sousedních nemovitostí bude i jejich dotčení zvýšenou intenzitou dopravy v místě stavby vzhledem k jejímu účelu. V řízení o umístění stavby, ale je třeba zohlednit také podmínky provozu po komunikacích v území, zvláště zajišťují-li přístup k umísťované stavbě. Rozhodné je, zda intenzita zásahu do vlastnického práva účastníka řízení představuje přímé dotčení. Určujícím měřítkem může být intenzita zvýšení dopravy a míra negativních efektů s tím spojených, ale i povaha provozu umísťované stavby a vlastnosti přilehlých komunikací. Pokud je možné vyloučit, že tyto komunikace budou v souvislosti s provozem dodatečně povolené stavby využívány více než doposud, pak lze zpravidla vyloučit i přímé dotčení vlastníků přilehlých pozemků u komunikací, přes které má být příjezd k umísťované stavbě umožněn.

K uvedení speciálního stavebního úřadu v odůvodnění posuzovaného usnesení, že „Účastenství ve správním řízení posuzuje správní úřad vždy s ohledem na konkrétní návrh. Je zcela jisté možné, že ve správním řízení (které se týkalo stejného místa, ale jiného návrhu) posoudí správní orgán rozsah účastníků řízení odlišně od posouzení takového rozsahu účastníků v jiném správním řízení. Účastenství ve správních řízeních posuzuje správní orgán vždy jednotlivě pro dané správní řízení. Z uvedeného vyplývá, že postavení navrhovatele jako účastníka správního řízení nezakládá jeho automatické účastenství v jiném správním řízení.“, krajský úřad musí uvést, že speciální stavební úřad

vede řízení o nepovolené stavbě na základě žádosti stavebníka o její dodatečné povolení, kterou začal provádět bez povolení, ačkoli tato stavba povolení dle stavebního zákona potřebovala. Je nezbytné si uvědomit, že stavba obvykle vyžaduje povolení či opatření jak ke svému umístění, tak ke své vlastní realizaci. U posuzované stavby bylo k jejímu umístění vydáno územní rozhodnutí, byla však zahájena bez stavebního povolení a dle dokumentace k jejímu dodatečnému povolení došlo k odchýlení rozsahu jejího umístění. Z uvedeného důvodu měl speciální stavební úřad při posuzování účastenství posuzovat odvolatelovo podání o akceptování jeho účastenství v řízení zvažovat i z hledisek na umísťování stavby, nikoliv z jím uváděných hledisek při jejím provádění, kdy v daném případě např. otázky na změny rozsahu jejího umístění nebyly řádně projednány.

V souladu se zásadou legitimního očekávání zakotvenou v § 2 odst. 4 správního řádu jsou správní orgány povinny dbát, aby při rozhodování skutkově shodných či obdobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Tato zásada nastoluje požadavek vytváření ustálené rozhodovací praxe, jež by měla být ze strany správních orgánů měněna jen v odůvodněných případech. Při výstavbě je třeba dodržovat postupy, které stanoví stavebně právní předpisy. Především se jedná o stavební zákon a související právní předpisy. Zájem na zachování stavební kázně je zájmem veřejným (celospolečenským), a proto není možné, aby v případě řádně vedených řízení k umístění a povolení této stavby se shodným účelem jejího užívání, kdy odvolatel byl účastníkem jak územního, tak stavebního řízení a jenom proto, že při porušení stavební kázně a stavu, kdy je její část zrealizována, by již nebyl ve vztahu k této stavbě účastníkem řízení při projednávání jejího dodatečného povolení a nemohl svá vlastnická práva hájit.

Podle ust. § 28 odst. 1 správního řádu bude za účastníka v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení. Důkazní břemeno je na správním orgánu, který podle uvedeného usnesení musí rozhodnout o existenci pochybností a o jejich povaze. Ohledně posuzování tvrzeného účastenství je vhodné poukázat na inspirativní závěry judikatury. Podle nich (*srov. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008, č. j. 2 As 12/2008-63*), v případě, že posouzení toho, zda daná osoba je účastníkem řízení, je komplikované a souvisí-li blízce s rozhodnutím ve věci samé, je vhodné, aby s osobou bylo jako s účastníkem řízení předběžně nakládáno a dokazování jejího účastenství spolu s vypořádáním všech jejích tvrzení bylo provedeno až v rámci rozhodování ve věci samé. V daném ohledu je proto žádoucí aplikovat princip „*v pochybnostech ve prospěch*“. Z pohledu praxe je proto vhodnější mít okruh účastníků třeba nesprávně širší, kdy je někomu přiznáno více práv než okruh účastníků užší, kde je někomu procesní postavení účastníka řízení odepřeno, a z toho důvodu jsou mu odepřena i jeho procesní práva.

Z výše uvedeného vyplývá, že přesné určení okruhu účastníků řízení je v rámci vedeného řízení o dodatečném povolení stavby předpokladem pro jeho řádné provedení, kdy nejde jen o formalitu, neboť účastníci řízení musí mít vždy možnost uplatňovat svá procesní práva a k řízení se vyjadřovat. Opomenutí některého z účastníků dle zvláštní právní úpravy ve stavebním zákoně oproti obecné úpravě dle správního řádu v řízení podle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona může mít závažný vliv na zákonnost výsledného rozhodnutí speciálního stavebního úřadu ve věci.

Krajský úřad tak na základě všech výše uvedených skutečností shledal odvolání proti vydanému usnesení ze dne 19. 12. 2022 pod č. j. SMOL/267895/2022/OS/PK/Vra, Sp. zn. S-SMOL/261400/2021/OS důvodné, a proto usnesení speciálního stavebního úřadu zrušil a řízení zastavil. V daném případě nebude vydáváno nové usnesení o tom, že odvolatel účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby je, ale od okamžiku zrušení odvoláním napadeného usnesení je s odvolatelem potřeba nakládat jako s účastníkem

řízení, neboť nebylo prokázáno, že účastníkem nebyl.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 správního řádu nelze dále odvolat.

Obdrží:

Účastníci řízení

1. Ing. Michal Pospíšil, Klicperova 373/23, 779 00 Olomouc

Ing. Ladislav Růžička
vedoucího odboru

Dále se doručí:

2. Magistrát města Olomouce, Odbor stavební, oddělení státní správy na úseku pozemních komunikací, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc

Na vědomí:

- *účastníci řízení o dodatečném povolení stavby ve smyslu ust. § 27 odst. 1 správního řádu*
- 3. Zelené zahrady s.r.o., tř. Svornosti 1177/57, 779 00 Olomouc
- 4. Statutární město Olomouc, Odbor majetkoprávní, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc
- 5. Statutární město Olomouc, Odbor dopravy a územního rozvoje, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc
- 6. Simplon Power s.r.o., tř. Svornosti 1177/57, 779 00 Olomouc
- 7. Mgr. Čestmír Javorek, Okružní 1300/19, 779 00 Olomouc
- 8. Alena Kňávová, Mišáková 351/13, 779 00 Olomouc
- 9. Daniela Krumpolcová, Demlova 591/12, 779 00 Olomouc
- 10. David Orálek, Demlova 591/12, 779 00 Olomouc
- 11. Věra Vajčnerová, Heyrovského 397/9, 779 00 Olomouc
- 12. CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha
- 13. ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín
- 14. GasNet, s.r.o., Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem
- 15. MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a.s., Tovární 1059/41, 779 00 Olomouc
- 16. Statutární město Olomouc, Odbor strategie a řízení – útvar hlavního architekta, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc
- 17. Technické služby města Olomouce, a.s., Zamenhofova 783/34, 779 00 Olomouc
- 18. Veolia Energie ČR, a.s., 28. října 3337/7, 702 00 Ostrava
- *účastníci řízení o dodatečném povolení stavby ve smyslu ust. § 27 odst. 2 správního řádu identifikováni označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru*

19. Vyvěšeno na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje a na úřední desce Magistrátu města Olomouce po dobu 15 dní a též způsobem umožňujícím dálkový přístup:

parc. č. 105/23 (zahrada), parc. č. 105/59 (zahrada), parc. č. 105/63 (zahrada), parc. č. 105/64 (ostatní plocha), parc. č. 105/65 (zahrada), parc. č. 105/69 (zahrada), parc. č. 105/74 (zahrada), parc. č. 105/75 (zahrada), parc. č. 105/81 (ostatní plocha), parc. č. 106/11 (ostatní plocha), parc. č. 106/12 (ostatní plocha), parc. č. 109/15 (ostatní plocha), parc. č. 109/16 (ostatní plocha), parc. č. 109/17 (ostatní plocha), parc. č. 109/18 (ostatní plocha), parc. č. st. 138 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 256 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 495 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 496 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 536 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 663 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 768 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 769 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. st. 770 (zastavěná plocha a nádvoří), vše v kat. území Lazce a obci Olomouc

20. spis KÚOK – ODSH

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

.....
Razítko a podpis

.....
Razítko a podpis